

AL III-lea FESTIVAL NAȚIONAL MAMAIA-1966 AL FILMULUI

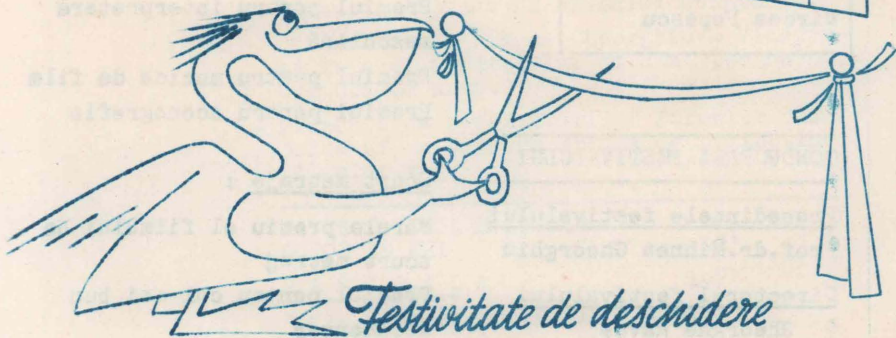

1
ediție
specială

15-22
iunie

Bine ați venit la al treilea Festival al filmului
Românesc !

Juriului - îi dorim înțelepciune și
imparțialitate !

Creșterilor le dorim stoluri de pelicanii albi

Ziaristilor - inspirație fosforescentă

Organizatorilor - organizare !

Tuturor vă dorim să aveți parte de :

cît mai multe filme bune,

cît mai multe zile cu soare...

cît mai multe nopți cu lună...

Programul Festivalului

(așa cum arăta el marți 14 iunie, în amurg)

MIERCURI 15 iunie 1966

orele 18,00 - Cocktail de deschidere oferit de Vicepreședintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă prof. dr. Mihnea Gheorghiu. ("Melody-Bar" - Mamaia).

orele 20,00 - Deschiderea oficială la Teatrul de vară din Mamaia.
Cuvîntul tov. Petre Nicolae - președintele Sfatului Popular al orașului Constanța.
Cuvîntul tov. Mihnea Gheorghiu - Vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă.

- Prezentarea realizatorilor filmelor din prima zi de concurs urmată de proiecția filmelor :

NAVIGATORI CARE DISPAR	16'
C.000 DE ANI	18'
<u>R A S C O A L A</u>	107'

Time de proiecție : 2 h.21'

(Sfîrșitul serii cinematografice în jurul orei 23,00).

Vă dorim o noapte înstelată dar dacă totuși va ploua festivitatea de deschidere va avea loc la cinematograful " Republica" (din Constanța).
Autobuze în fața hotelului " Perla ". Imbarcarea la ora 21.

JOI 16 iunie 1966

orele 12,30 - Conferință de presă.(Participă realizatorii filmelor din ziua precedentă).

orele 20,30 - Prezentarea realizatorilor și proiecția filmelor :

L I N I O R I I	11'
PEANTE ACVATICE	10'
VEZI, RINDURELELE SE DUC	10'
<u>TUMINICA LA ORA 6</u>	80'

Time de proiecție : 1 h.51'

Redacția buletinului nostru a
adresat unor participanți la
festival această întrebare :

CARE ESTE SENTIMENTUL FUNDAMENTAL CU CARE
INTIMPINATI FESTIVALUL ?

Iată răspunsurile :

MIHNEA GHEORGHIU

- Această trecere în revistă, selectivă, a producției naționale de filme și-a dovedit utilitatea și necesitatea, prin contribuția efectivă pe care competiția anuală a filmului românesc a adus-o la ameliorarea pe plan calitativ a realizărilor cinematografiei noastre. Festivalul național al filmului de la Mamaia și-a confirmat prestigiul, creînd una dintre acele noi și durabile tradiții ale artei și culturii noastre. După părerea mea, recolta și selecția făcute anul acesta marchează progresul vădit pe care cinematografia noastră l-a înfăptuit prin efortul devotat și serios al lucrătorilor săi.-

EUGEN MANDRIC

- Cel mai încurajator lucru care se poate remarca, la începutul acestei a 3-a confruntări naționale a filmului românesc, este, după părerea mea, că repartiția premiilor este absolut impredictibilă. Faptul că Studioul nostru poate prezenta 7 filme (și unul în afara concursului) într-o competiție foarte strînsă, atestă, îndrăznim noi să credem, că media producției românești de lung metraje a crescut.

Două din filmele pe care le prezentăm în acest Iunie au primit deja la Cannes și la Mar del Plata confirmări internaționale de înalt prestigiu. În aceeași situație, anul trecut, nimeni nu se îndoaia că " Pădurea spînzuraților " va lua Marele Premiu. Iar anul acesta nici Pintilie și nici Mureșan nu se pot declara net detașați de restul plutonului. Aceasta înseamnă, încă odată, că ne îndreptăm cu forța masivă a efortului colectiv, către o creștere generală a calității filmelor noastre. Aștept cu nerăbdare să felicit laureatul, dar pînă atunci sînt fericit să cred că Studioul "București " a stabilit o medie mai ridicată.

D I N A C O C E A

- Aștept ca Festivalul să corespundă așteptărilor noastre (nu întotdeauna atît de pasive, de voit obiective, ca acum) și să confirme succesele (dealtminteri și ele active) ale cinematografiei naționale. Ce sentiment mă încercă? Sentimentul de răspundere pe care-l ai ori de cîte ori ești chemat să dai verdicte (și cine poate arunca liniștit piatra - fie chiar Pelicanul!) asupra muncii altora...

VICTOR ILIU

- Doresc ca tinerii regizori ce se prezintă în competiție cu primul lor film să aibă un mare succes (pe cât posibil la ambele categorii de spectatori). Aș vrea ca prezența mea în Juriu să nu se transforme în rutină. Să-mi pot păstra de fiecare dată prospețimea privirii.

OVIDIU GOLOGAN

- Aș vrea ca filmele de anul acesta să se ridice la valcarea culturii, inteligenței și sensibilității artistice a poporului nostru. Sentimentul fundamental ? Romantic. Să ajungem ca și realizările noastre din acest domeniu-proiectate pe toate ecranele lumii - să fie recunoscute ca valori specifice românești.

MIHAI IACOB

- Aștept la a 3-a ediție a festivalului filmele despre care se va discuta și la cea de a X-a.

- Sentimentul fundamental ?

- Vai, de responsabilitate și de amnezie. De pierdere subită a memoriei emoționale. A condiției mele umane de coleg, de prieten, de suporter. Destul de dificil, de altfel, acest sentiment fundamental.

In artă obiectivitatea presupune nu numai curaj exterior, ci și o autodepășire intimă - a înclinațiilor personale, a unui anumit gust artistic, a preferințelor dare se dezvoltă o dată cu celulele.

In rezumatul rezumatului, de interesată detașare.

ECATERINA OPROIU

- Sînt convinsă că în rîndurile cineaștilor noștri există mari talente : unele n-au dat încă măsura strălucirii lor ; altele n-au fost încă descoperite : altele n-au fost încă recunoscute. Aș dori ca la a 3-a ediție festivalul să discute mai mult despre TALENT. Despre talent, ca singura noțiune în afara căreia nu este de conceput arta; despre talent, ca motor al dezvoltării socialiste ; despre talent ca antidot al prostiei. Pentru că talentul e fructifer și deseori generos, iar prostia e neputincioasă și aproape întotdeauna rea.

MIRCEA POPESCU

- Sentimentul fundamental ? Straniu. Parcă privesc pentru prima oară filme pe care la timpul lor le-am discutat, pe fiecare în parte. Confruntate aici, oferă însă o altă perspectivă valorică. Cît privește emoțiile... (mă aflu prima dată în juriul de la Mamaia, n-am decît experiența Veneției, dar acolo eram, totuși, spectator). Am prea mare încredere în judecata lucidă a colegilor ; ea îmi liniștește bătăile de inimă...

Azi

miercuri 15 iunie

NAVIGATORI CARE DISPAR

Scenariul și regia : Ion Moscu

Imaginea : Wiliam Goldgraber

6000 DE ANI

Scenariul și regia : Adrian Petringenaru

Imaginea : Costache Ciobotaru

R A S C O A L A

Regia : Mircea Mureșan

Scenariul - adaptare cinematografică după
romanul " Răscoala " de

Liviu Rebreanu : Petre Sălcudeanu

Imaginea : Nicu Stan

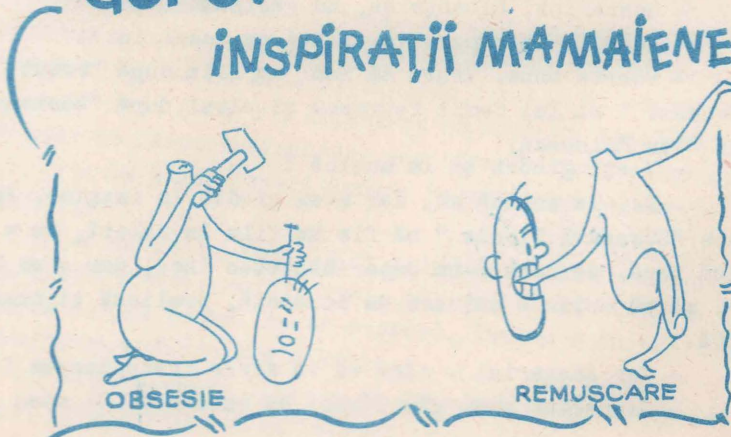
Muzica : Tiberiu Olah

Decoruri : Arh. Marcel Bogos

Interpretează : Ilarion Ciobanu, Nicolae Secăreanu,
Ion Besoiu, Constantin Codrescu, Sandu Sticlaru,
Emil Botta, Colea Răutu, Adriana Nicolaescu,
Stefan Mihăilescu-Brăila, Felicia Chiriță și alții.

GoPo:

INSPIRAȚII MAMAIENE

Aici au cuvîntul autorii filmului: **RASCOALA**

MIRCEA MUREȘAN și Patul lui Procust

Asaltat în ultimul timp de reporteri, Mircea Mureșan a dat în cîteva luni un mare număr de interviuri - cum se zice - " în țară și străinătate ". Fără a fi devenit prin aceasta un blazat, regizorul filmului RASCOALA își prețuiește cuvintele sau nu vrea să se repete - așa-că e foarte succint în confesiuni.

- Vă place RASCOALA ?

- Din cînd în cînd. În ultimele trei luni l-am văzut, mi se pare, de vreo 20 de ori și ... dar asta nu cred că pot s-o spun aici, la Festival.

- Totuși...

- Nu mi-a plăcut întotdeauna. Cred însă că aici, la Festival, o să-mi placă.

- Cînd ați vrut prima dată să faceți un film?

- Să vă spun o poveste banală cu fraze ca : încă din copilărie mă interesa arta - și așa mai departe ? Totuși, una din primele mele tentații cinematografice a fost în copilărie cînd am citit o carte cu povești haiducești - "Craiul pădurilor " se numea. Mă gîndeam ce bine ar fi să se facă un film românesc după ea. Ajunsesem chiar să mă preocup de cine ar putea face muzica și mă oprișem direct la Enescu.

- Dar scenariul ?

- Scenarist, binenteles, nu găsisem.

- Acum în ce raport vă aflați cu scenariștii?

- Foarte bune. Vreau să fac un film după "Patul lui Procust " al lui Camil Petrescu și altul după "Sărmanul Dionis " de Eminescu.

- V-ați gîndit și la muzică ?

- Nu, la muzică nu, dar m-am gîndit la imagine. Aș vrea ca "Sărmanul Dionis " să fie un film în culori, cu o tehnică nouă, pe care n-am experimentat-o încă, dar o am în minte, ca să obțin o culoare de acuarelă, prelină și transparentă.

- Iar scenariul - cine vă va scrie transpunerea ?

- Scenarist n-am găsit nici de astădată. Si stau

DIALOGURI FESTIVALE - DIALOGURI FESTIVALE - DIALOGURI FESTI-

și mă întreb : de ce ? Nu reușesc să tentez pe nimeni cu "Sărnamul Dionis." și " Patul lui Procust ".

- Poate pentru că scenariștii noștri sînt cu toții foarte ocupați cu temele contemporane și nu mai au timp pentru ecranizări.

- S-ar putea. Mi-ați dat o idee. Tot voiam eu să fac un film de actualitate.

PETRE SALCUDEANU : Oamenii sînt plini de contradicții

- Cea părere aveți despre premiul obținut de RASCOALA la Festivalul de la Cannes ?

- Premiul obținut de RASCOALA la Cannes dovedește o dată în plus prestigiul de care se bucură cinematografia noastră peste hotare. Să nu uităm că pentru a treia oară consecutiv cel mai important festival cinematografic și-a înscris în palmaresul său numele țării noastre. Chiar pentru pesimiștii acest lucru reprezintă o certitudine ce nu mai are nevoie să fie comentată. Succesele obligă, evident, și detoria noastră este să continuăm șirul de realizări importante.

- Ce părere aveți despre Festivalul de la Mamaia?

- Din an în an tot mai bun. Selecții mai severe, premii mai judicioase. Prestigiul de care se bucură festivalul la noi, în rîndul cineaștilor și al oamenilor de artă, dovedește că înființarea lui a fost mai mult decît necesară, el constituind un act de cultură. Nu sînt un mare cinefil. Activitatea mea cinematografică e rodul unui mariaj pe care nu l-am dorit, dar pe care îl slujesc cinstit și cu reală credință. Tocmai pentru a demonstra că sînt de acord cu el și că ceea ce părea întimplător s-a transformat în pasiune.

- Ce părere aveți despre necesitatea ecranizărilor ?

- Necesare. Dar ele nu pot da profilul contemporan al unei cinematografii. Deci, cît mai multe scenarii originale despre actualitatea noastră, despre frămîntările noastre, despre dorințele noastre.

- Pe această linie v-am întrebat la ce scenariu lucrați. Mi-ați răspuns că lucrați la un roman.

DIALOGURI FESTIVALE - DIALOGURI FESTIVALE - DIALOGURI FESTI-

- Dacă m-ați fi întrebat la ce roman lucrez v-aș fi răspuns că lucrez la un scenariu de actualitate.
- Spirit de contradicție ?
- Ce să-i faci ? Oamenii sînt plini de contradicții.

NICU STAN : (6+3+4)+ 7 = A înfrunța sentimentul
cu ochii dilatați

Cu Nicu Stan intrăm în zona științelor exacte. Lu-
mina el o citește în lucși, iar inspirația o traduce în cal-
cule de compoziție. Să nu ignorăm deci datele concrete.

A lucrat ca operator la 13 filme - la 7 din ele ca
operator șef, 4 fiind de lung metraj, cu actori. Să le cităm
pe acestea din urmă : Partea ta de vină (1963), Dragoste lungă
de-o seară (1964), Răscoala (1965), Vremea zăpezilor (1966).
La acestea mai trebuie adăugate 7 filme de publicitate în
care sempează uneori și regia, și chiar scenariul. Deci 20
de filme. În 1964 la primul festival de la Mamaia a obținut
Premiul pentru imagine cu Dragoste lungă de-o seară.

Exactitatea nu și-o desminte nici în vorbire :

- Elementul primordial în plastica filmului Răscoa-
la a fost nota sobră, echilibrul perfect, chiar acolo unde
există dezechilibruri în compoziție. Echilibrul se realizea-
ză în acest ultim caz în suita de montaj, în cadrele urmă-
toare.

Dacă doriți amănunte, le aveți :

„Vorbesc de un echilibru de paginație și de ton.”

Frazele sale încep totdeauna cu un substantiv arti-
culat :

- Un echilibru de ton se poate sesiza, de pildă,
între secvența de interior - noaptea, țăranul Petre e acasă
cu mama sa bolnavă și fierbe mămăliga (secvență tratată în
tonuri de cărbune coborîte ca valoare) și secvența urmă-
toare - plimbarea săniilor pe zăpadă, de un alb sclipitor.
Acesta e un dezechilibru echilibrat.

Sau :

- Unghiul frontal față de roțile care traveșează
cadrul în secvența cînd țăraniș se întorc cu trenul de la

DIALOGURI FESTIVALE - DIALOGURI FESTIVALE - DIALOGURI FESTIVALE

- Dacă m-ați fi întrebat la ce roman lucrez v-aș fi răspuns că lucrez la un scenariu de actualitate.
- Spirit de contradicție ?
- Ce să-i faci ? Oamenii sînt plini de contradicții.

NICU STAN : (6+3+4) + 7 = A infrunta sentimentul

cu ochii dilatați

Cu Nicu Stan intrăm în zona științelor exacte. Iamă el o citește în lucși, iar inspirația o traduce în calcule de compoziție. Să nu ignorăm deci datele concrete.

A lucrat ca operator la 13 filme - la 7 din ele ca operator șef, 4 fiind de lung metraj, cu actori. Să le cităm pe acestea din urmă : Partea ta de vină (1963), Dragoste lungă de-o seară (1964), Răscoala (1965), Vremea zăpezilor (1966). La acestea mai trebuie adăugate 7 filme de publicitate în care sempează uneori și regia, și chiar scenariul. Deci 20 de filme. În 1964 la primul festival de la Mamaia a obținut Premiul pentru imagine cu Dragoste lungă de-o seară.

Exactitatea nu și-o desminte nici în vorbire :

- Elementul primordial în plastica filmului Răscoala a fost nota sobră, echilibrul perfect, chiar acolo unde există dezechilibruri în compoziție. Echilibrul se realizează în acest ultim caz în suita de montaj, în cadrele următoare.

Dacă doriți amănunte, le aveți :

„Vorbesc de un echilibru de paginație și de ton.”

Frazele sale încep totdeauna cu un substantiv articulat :

- Un echilibru de ton se poate sesiza, de pildă, între secvența de interior - noaptea, țăranul Petre e acasă cu mama sa bolnavă și fierbe mămăliga (secvență tratată în tonuri de cărbune coborîte ca valoare) și secvența următoare - plimbarea săniilor pe zăpadă, de un alb sclipitor. Acesta e un dezechilibru echilibrat.

Sau :

- Unghiul frontal față de roțile care traveșează cadrul în secvența cînd țăraniș se întorc cu trenul de la

FESTIVALE- DIALOGURI FESTIVALE - DIALOGURI FESTIVALE - DIALO

București transmite senzația unei franchețe dure: înfrunți un sentiment cu ochii dilatați. Ritmul roților opturează imaginea în alb-negru, pentru ca apoi o mișcare de aparat să descopere imensitatea Bărăganului albit de zăpadă și de aburii trenului, dar: vedem firul căii ferate care-ți conduce ochii precis, undevă la infinit, în direcția trenului : țărani se întorc cu ideea netă că nu se mai poate, că trebuie să pună mâna pe topoare. O idee deci pentru care ar fi fost necesare trei-patru pagini de literatură, a avut nevoie, plastic, de un singur element, filmat însă într-un anumit context și într-un anumit fel.

Intrerupem discuția noastră din motive de spațiu.

ILARION CIOBANU : Imi plac pentru că sînt niște

eroi care tac

După lectura atentă a cronicilor filmului Răscoala, trebuie să-ți recunoști breasla înfrîntă cînd îl asculți pe Ilarion Ciobanu vorbind despre rolul său :

- Petre Petre e ca un rîu care curge molcom. Chiar atunci cînd celelalte rîuri încep să se involbureze, el rămîne calm, deși dedesubt, pe prundiș, apele lui fierb.

Apoi, ca la un publicist versat, metafora se redimensionează :

- Mi-a plăcut acest personaj prin ținuta lui înaltă. Moral, el e drept, cu coloana vertebrală fermă - și atunci cînd nu se amestecă în desfășurarea evenimentelor, și atunci cînd dă frîu liber pornirilor adunate de ani.

Poet, actorul e totodată și un critic, căutînd filiațiile personajului său :

- În general, acest rol se deosebește de cele pe care le-am interpretat pînă acum, printr-o anumită contorsiune interioară sugerată de Rebreanu și accentuată de Sălcudeanu și Mureșan. Aș putea face totuși o paralelă între Petre din Răscoala și Mitru Moț din Setea. Uneori, în timpul filmărilor, aveam senzația că Petre Petre e un bunic al lui Mitru Moț, ca și cum eu aș fi parcurs istoria invers. De aceea stau

DIALOGURI FESTIVALE - DIALOGURI FESTIVALE - DIALOGURI FESTIVALE

și mă gîndesc că voi ajunge poate odată la Horia, la Cloșca, la Crișan sau chiar la Gheorghe Doja.

- Vă interesează aceste personalități istorice ?

- Nu sînt un istoric. N-aș putea vorbi despre ele așa cum ar fi vorbit Iorga. Dar bănuiesc că studioul își va pune cîndva problema infățișării acestor eroi ai neamului românesc. Mie îmi plac fiindcă sînt niște eroi care tac mult și răbufnesc apoi vulcanic, explodează. Nu sînt sigur că e chiar așa și oricum asta nu înseamnă că nu mă atrag și alte structuri omenești sau eroii contemporani. E vorba, de pildă, să joc acum într-un film al regizorului Virgila Calotescu, rolul unui inginer, tot un fel de "răzvrătit", un om care vrea neapărat să învingă și care, atunci cînd toți ceilalți se îndoiesc și refuză să mai creadă, el zice : - Ba da !"

NICOLAE SECĂREANU : Salt la antipozi

Maestrul Nicolae Secăreanu este un sentimental. Trecînd de pe prima noastră scenă lirică pe platourile de filmare, el rămîne tot atît de plin de evlavie ca și atunci cînd o slujește pe Euterpe. Deși fără nume, muza plebee a cinematografului îl tentează :

- Arta cinematografică mă atrage în mod deosebit, fiindcă îmi oferă în cariera mea artistică prilejul unui salt la antipozi. Manifestarea artistică în operă e grandioasă - ea dramatizează la maximum. În film dimpotrivă, fără ca potențialul emotiv să scadă, ci din contră, e nevoie de o mare simplitate, de un realism mai viu decît în teatru.

- Ați descoperit deci acestei muze grații inedite. De cînd ?

- Prima oară am luat contact cu cinematografia la proiectatul film Nicolae Bălcescu. Am făcut probe pentru Popa Sapcă. Dar de filmat propriu-zis am filmat întîleși dată în Râscosla. Vă dați seama, după 30 de ani de carieră în operă, îmi venea greu să încep să debitez proză. Dar datorită tinărului și talentatului și amabilului regizor Mircea Mureșan, datorită excelențelor mei parteneri, am reușit să mă simt din ce în ce mai bine, iar muza fără nume a încetat

DIALOGURI FESTIVALE- DIALOGURI FESTIVALE-DIALOGURI FESTIVA

de a mă mai intimida. Imi pare bine că critica a apreciat în general favorabil modul cum apare în Răscoala personajul lui Miron Iuga. Aș vrea să spun că am o admirație deosebită pentru Ilarion Ciobanu care reprezintă în film țăranul român, în toată liniștea lui plină de omenie, dar și cu forța lui virtuală în revolta contra nedreptății. Constantin Codrescu, de asemenea și George Aurelian, au fost și ei minunați parteneri de platou.

- Ați jucat și în Faust XX ?
- De data aceasta am fost un inspector al diavolului, iar în Dacii voi apare ca primul sol al lui Decebal.
- Ce filme vă doriți pentru viitor ?
- Aș ține foarte mult să se facă un film românesc cîntat. Să fiu un haiduc, în codru, să cînt cîntece de haiducie sau două-trei romanețe.
- On revient toujours...

ION BESOIU : Stiu să zîmbesc

Ion Besoiu, care poartă de anul trecut laurii mamaieni ai interpretării masculine pentru rolurile sale din Neamul Soimăreștilor și Cartierul veseliei, nu indică o cifră precisă cînd îl întrebi cîte filme a făcut :

- 12 sau 13, zice el. Le-a uitat numărul sau poate nu știe dacă să-l socotească și pe cel care-l tur-nează în prezent.
- Rolul din Răscoala e deosebit ca factură de ceea ce ați făcut înainte...
- Toate rolurile mele au fost deosebite ca factură.
- Da, desigur, dar...
- E adevărat însă că rolul lui Grigore Iuga face parte din categoria celor înclinate ușor spre meditație, aproape cehoviene, aș putea zice (...) Stiați că eu în tea-tru am jucat pe Tuzenbach din Trei surori ?
- Nu, nu știam.
- Da! Si pe Miroiu din Steaua fără nume ! Deși - sub alt aspect - acest personaj din Răscoala e camil-petrescian. Găsesc că e aceeași dramă a lucidității ca la Camil Petrescu.

DIALOGURI FESTIVALE - DIALOGURI FESTIVALE - DIALOGURI FESTI

- Deci dumneavoastră nu sînteți un violent, un dur, un linear !

- Nu, pe mine mă interesează rolurile de meditație și cele care au un fluid poetic în ele. N-ați citit ce am declarat în Gazeta literară, la masa rotundă despre filmul istoric de aventuri ? Luați de acolo părerea mea ! Spuneam la acea masă rotundă că eu văd această serie de filme despre Haiduci - " pe punți de baladă ", cum spunea și Blaga. Si vreau să joc și comedie.

- Dar dumneavoastră v-ați consacrat în primul rînd ca un actor de mare vigoare, spectacular și dinamic.

- Asta e adevărat...

- Sau nu v-au înțeles regizorii ?

- De înțeles m-au înțeles, dar nu știu de ce regizorii au sentimentul că eu nu știu să zîmbesc. Ei cred că zîmbetul meu e totdeauna rinjet. Dar eu pot să și zîmbesc ! Am zîmbit în Cartierul Veseliei, am zîmbit și în Camera albă, și în Haiducii, și în Răscola.

- Ce înfilniri ați avut la Cannes ?

- Multe. L-am cunoscut pe Orson Welles la o conferință de presă. Pe Alberto Sordi l-am invitat să vie la Mamaia și - cel puțin atunci - spera să vie.

- Pronosticuri în privința palmaresului ?

- Primii pelicani au zburat la Sibiu pentru Papiiani și pentru mine. Din păcate, a doua oară nu mai poți fi premiat. Mă gîndesc la Irina Petrescu, nu la mine.

- Totuși, vă plac festivalurile ?

- Imi plac grozav ! Dacă ar fi după mine, aș mai face un festival cu pelicani, iarna, la Sinaia.

FELICIA CHIRITA : Un inginer al florilor

Discuția debutează surprinzător :

- Nu, nu sînt actriță. Sînt asistentă universitară la Institutul Agronomic, facultatea de horticultură, inginer cu florile.

- Nu cu sufletele...

- Nu ! Noi sîntem o familie de silvicultori și

Are cuvîntul scurt metrajul : *NAVIGATORI CARE DISPAR*

ION MOSCU : A fi gata să mori pentru un film
despre televiziune

- Să fie NAVIGATORII cel mai bun din filmele pe care le-ai făcut ?

- Nu știu. Nu.

- De ce nu ?

- Nu pentru că nu e treaba creatorului să spună care e cel mai bun film al său. Pot să spun care îmi place mai mult...

- Care ?

- N-am să spun care îmi place cel mai mult și am să răspund că Navigatorii îmi place foarte mult pentru că este unicul pe care l-am făcut pe tonul și în registrul ăsta. Este singurul meu film melancolic.

- Care este filmul pe care-l visați, pentru care suferiți, și pentru care ați fi gata să muriți, dacă nu l-ați putea face ?

- Un film despre televiziune.

- Am dreptul la un răspuns mai lung după o întrebare așa de lungă.

- Deci despre televiziune, fiindcă în amestecul de imagini și de viață pe care-l oferă televiziunea mi se pare că m-aș putea încurca și descurca cel mai bine, cel mai artistic. E, de fapt, o temă pe care o propun de doi ani și mi se tot respinge.

- Numai coșmarurile vin singure. Visele se împlinesc mai greu.

- Ce poetic !

- Intr-adevăr. Deci apropo : Cum v-ați închipui Mamaia' 66?

- Nimic schimbat în clipa de față de Mamaia'64 și Mamaia'65, ceva schimbări în nivelul filmelor jucate și în lista laureaților la documentare.

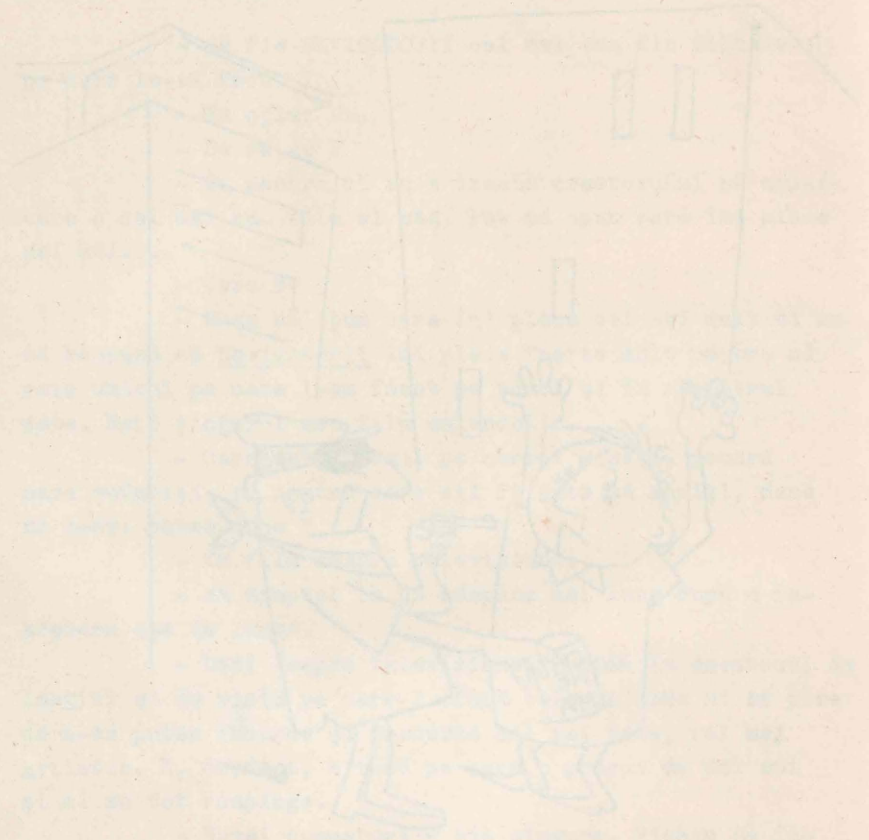
DIALOGURI FESTIVALE - DIALOGURI FESTIVALE - DIALOGURI FESTI

- Si juriului nimic ?

- Asta e o problemă grea. Juriul trebuie notat după ce notează el. Altfel sînt obligat să dau zece.

Redacția BULETINULUI - Mamaia, Hotel "Perla", camera 13.

crecuta

Fanfan la Tulipe

Fontanas

